

There are no translations available.

Кабирӣ аз ислом даст кашид,

аммо боз ҳам касе ба ӯ бовар накард

(Ё чаро чамъомади нахзатиён дар Дортмунд шикаст хӯрд?)

Хафтаи гузашта дар шаҳри Дортмунди Олмон чамъомади боқимондаҳои ташкилоти экстремистию террористии хизби нахзати исломӣ баргузор шуд. Дар он раиси гурезаи нахзат М.Кабирӣ як гурӯҳи хурди шахсони беному нишон ва мазҳабфурӯшро чамъ карда, бори дигар кӯшиш кард, ки дар атрофи худ як эътилофи кувваҳои зиддимиллӣ ва зиддидавлатиро ташкил кунад. Аммо ин нақшаи ӯ ва хоҷагонаш бори дигар шикаст хӯрд.

Идомаи чунин талошҳо маънои онро дорад, ки мутаассифона, нахзатиён ва пуштибонони онҳо иштибохоти ғоҳиши худро, ки солҳои навадум боиси 150 ҳазор кушта, як миллион гуреза ва дахҳо ҳазор ҷабиду бепарастор дар Тоҷикистон шуда буд, дарк накарда, дар пайи ислоҳи он нестанд. Баръакси ин, се соли ахир М.Кабирӣ ва ҳаммаслақонаш, бо истифода аз пуштибонии сиёсӣ, идеологӣ, молиявӣ ва ҳуқуқии кишвари барои ҳама маълум чамъомадҳо доир карда, талош доранд, ки миёни ҷомеа ҷойгоҳ касб намоянд. чамъомади навбатии ТТЭ ХНИ дар Дортмунди Олмон низ аз ҷумлаи талошҳои ҷон бахшидан ба ин ҳадади мурда буд, ки нобарор анҷомид. Барои шарҳи он шикасти нахзатиҳо, ҷанд андешаи мушаххасро дар бораи ин нишаст баён мекунем:

1. Сомонаҳои нахзатӣ аз ҳузури 300 нафар дар чамъомади Дортмунд ҷор мезананд, дар ҳоле ки дар он ҳамагӣ то 60 нафар ҳузур доштанд, ки аксаран, наздикону пайвандон ва ҳешону ақраби роҳбари нахзатиҳо мебошанд. Аз ин лиҳоз, изҳори назари ин гурӯҳи кучакро наметавон “ҳамоиш” номида, дар атрофи он ҳангомасозӣ кард.

2. Ҷонибдорону ҳаммаслақони М.Кабирӣ, хусусан нафароне, ки тоҷик нестанд ва дар Тоҷикистон иқомат накардаанд, вазъияти ҷумҳуриро дуруст арзёбӣ карда

наметавонанд. Суботу осудагию амнияти, ки дар каламрави чумхури ҳукмфармост, дар ками андар кам давлатҳои чаҳонӣ ба назар мерасад. Аммо гурӯҳҳои дар хорич мустақарбуда ва минҷумла, «қоршиносони ҳудӣ»-и онҳо ба ояндаи неки давлати мо бо назари манфӣ менигаранд. Оё ҳамин аст онини ватандорӣ ва рисолати шаҳрвандии онҳо? Ватанро ба ҷои обод қардан ба вайрона табдил доданд ва боиси марғи ҳазорон ҳазор мардуми бегуноҳ шуданд. Магар тақозои дини мубини ислом ҳамин аст? Не, албатта не! Ин тақозои дили чанд мазҳабфурӯши нахзатист!

3. Чамъомади Дормунд, ки онро метавон «махфили ҳонаводагӣ» номид, ба ҳадафи асосӣ - ташкили ИНОТ-2 ва дар раъси он қарор гирифтани ТТЭ ХНИ нарасид. Тири нахзатиҳо ва хоҷагонашон ҳок ҳурд. ТТЭ ХНИ бо ирсоли даъватномаҳои бешумор ҳеле талош қарда буд, ки дар нишастии маъмур теъдоди ҳар ҷӣ бештари тоҷикистонӣни бурунмарзӣ ва намояндагони тамоми ниҳодҳои муҳолифи Ҳукумати Чумхурии Тоҷикистон ширкат варзанд, аммо бархилофи ин саъйи талошҳои чандинмоҳаи онҳо, бархе аз афроди ниҳодҳои муҳолифандешӣ тоҷик на фақат дар ин ҳамоиш иштирок накарданд, балки расман муҳолифати ҳудро нисбат ба баргузориин он ва ҳамҷунин таъсиси дигарбораи ИНОТ изҳор доштанд.

Дар ин нишаст, аз ҷумла муҳоҷирони қорӣ, баъзе созмонҳои дигари тоҷикӣ, мисли намояндагони "Ғуруҳи 24" ва Анҷумани нируҳои созанда иштирок надовштанд. Зиёиёни тоҷикистониини муқими Аврупои, аз ҷумла Исфандиёр Назар, Баҳтиёр Аминӣ, Ҳафиз Бобоёр, Темур Варқӣ, Раваҳан Теҳуриён, Алим Шерзамонов, Додочони Атовулло ва амсоли инҳо, бо он ки ба ҳамоиш даъватӣ буданд, дар он ширкат наварзиданд. Чанд нафаре аз онҳо дар 25-километрии Дормунд гирд омада, нишастии ҳудро шӯҳиомез «Бог» унвон қарданд ва зерини ҷатрини нахзат нарафтани ҳудро ҳасуруна, бо ақсҳо нишон доданд.

Зиёиён ҳаҳои пешгузаштагонро тақрор накарданд. Зеро ба ҳубӣ дарқ қардаанд, ки ТТЭ ХНИ як гурӯҳи террористон асту бас. Террористоне, ки ғайринахзатӣ барояшон танҳо «атеист» асту «зардуштӣ». Дар кӯҷақтарин лаҳзаҳои ростодада, ҳар як нахзатӣ, аз ҷумла ҳудии Кабирӣ омода аст онҳоро сангсор намояд. Ҷуноне, ки як дафъа дар солҳои 90-ум баъзе зиёиён бо онҳо дар майдон буданд. Ва ҷун нахзатиҳо ҳудро ҳокими даврони замон эҳсос қарданд, ҳамон лаҳза нонини зиёиёни дар қабаташон нишастаро ҳаром ва ҳудашонро «қофир» ҳукм қарданд. Ширкат варзидан дар ҳамоишини нахзатиҳо бешақ маъноини террорист шудану бо террористон пайвастанро дорад.

4. Боқимондаҳои ТТЭ ХНИ то ҳол собит қарданӣ мешаванд, ки террорист нестанд. Дар ҳоле ки ин ҳақиқат барои тамоми мардуми Тоҷикистон маълум буда, созмонҳои бонуфузи сиёсӣ, иқтисодӣ ва интизомии аз қабали Созмони ҳамқорҳои Шанхай, Созмони Паймони

Амнияти Дастачамъи (СПАД-ОДКБ) ва ИДМ бо беш аз 3,5 миллиард аҳоли, онхоро чун ташкилоти террористию экстремистӣ эълон намудаанд.

Ин ташкилоти террористӣ на фақат бар хилофи мановфеи миллии мо амал мекунад, балки ҳамзамон дар сатҳи минтақа низ бо шабакаҳои маъруфи террористии бунёдгари ҳамкорӣ карда, боиси идома ёфтани дахлатпароканиҳои ҷангҷӯёни Давлати исломӣ мегардад. Мутобиқи омили расмӣ аксари шаҳрвандони Тоҷикистон, ки аз гумроҳӣ ба сафи ҷангҷӯёни Давлати Исломӣ пайвастанд, аслан ё аъзои ТТЭ ХНИ буданд, ё зери таъсири он мондаанд.

Ташкили ин ҳамоиш, роҳбарии қорҳои тадорукотии он, аз ҷумла пардохти хароҷоти равуои иштирокдорони он аз кишварҳои гуногун нишондиҳандаи идомаи сармоягузориҳои фаъолияти ХНИ аз тарафи кишвари маълум ва дастгирии ин кишвар аз терроризми байналхалқӣ мебошад.

Мутаассифона, соҳмону ташкилотҳои урупоие ҳастанд, ки ба хоҳири бозихои геополитикӣ ва мановфеи сиёсӣ иқтисодӣ нахзатро ба сифати бозича ва фишанги таъсиррасонӣ мавриди истифода қарор медиҳанд. Ин ҳолатро раҳбарияти нахзатӣ хуб медонад, вале онҳо, ки сарнавишти худро ба пайсаи хоҷагонашон фурӯхтаанд, танҳо як роҳ доранд: то ҷон дар рамак доранд, бо хоҷагони худ ҳамкорӣ карда, дар расонаҳо хангомасозӣ ва игвогарӣ менамоянд.

5. Стратегияи асосии нахзат ба даст овардани қудрат ва барпо намудани давлати исломӣ дар Тоҷикистон буда, ин барномаҳо тавассути дарёфти маблағ, эҷоди тавтеа, игвогарии матбуотӣ, ноором сохтани авзоъ дар минтақа ва ғайра роҳандозӣ менамояд. Аммо дар чамъомади Дормунд Кабирӣ бо ҳиллаи навбатӣ баромад карда, вожаи калидии «ислом»-ро аз барномаи худ хазф кард. Ӯ расман эълон кард, ки ХНИ аз мақсади асосии худ, яъне сохтани давлати исломӣ дар Тоҷикистон даст мекашад ва ба ҳамсафонаш намоишқорона дастур дод, ки дигар ин мақсади хизбро ошкоро эълон наkunанд. Вай бо ин макри навбатӣ меҳост ба ду ҳадаф бирасад: Якум, меҳост ташкилоти оилавию террористии худро дар назди хоҷагони аврупоиаш ҳамчун як соҳмони дунявӣ демократӣ нишон диҳад. Дуюм, меҳост бо ин доми навбатии худ муҳоҷирони меҳнатӣ ва зиёӣёни муҳоҷирро ба зерӣ нуфӯзи нахзат дароварда, бо онҳо «этилоф» сохта, боз аз онҳо истифода намояд.

Аммо чамъомади Дортмунд нишон дод, ки ин тактикаи нахзатӣ натиҷа надод ва касе ба

хиллаи навбатии Кабирӣ бовар накард. Ӯ натавонист ин дафъа мухочирони точик ва зиёиёни миллии муқими Аврупоро ба доми худ дарорад. Зеро ҳама аз таърих медонанд, ки маҳз ҳамин хилларо охундҳо дар инқилоби соли 1979 истифода карда буданду роҳбарони нахзатӣ дар вақти сохтани ИНОТ дар соли 1993. Онҳо аз нерӯҳои демократӣ ва рӯшанфироии миллии барои расидан ба мақсади худ истифода намуда, сипас, ҳамаи онҳоро на танҳо “кидат” карданд, балки бо тамғаҳои “атеист”-у “зардуштӣ”-ю “мунофиқ” онҳоро аз байн бурданд. Кабирӣ ҳам дар Дортмунд ҳамин домро густарда буд.

Ҳамин тавр, бо вучуди тарҳи хиллаи нав ва бо вучуди ба хотири сиёсат ва қудрат расман даст кашидан аз ислом, М.Кабирӣ аз чамъомади Дортмунд бо дастии ҳолӣ баргашту маблағҳои охунд-спонсорҳо ҳамагӣ ба бод рафтанд. Бе шубҳа, ин ноқомӣ на танҳо шикасти нахзатиҳо, балки шикасти ғоҳиши тарроҳон ва хоҷагони онҳо низ мебошад.

Фаридун Ориёӣ